

første Aar virkelig faaer beskattet alle de Indtægter, som skulle beskattes, eller om man faaer 6—700,000 Rbd. istedetfor en Million. Det væsentlige for mig er, at man begynder med det principrigtige System; naar man først har begyndt saaledes, vil man nok Tid efter anden finde Indtægterne, saaledes at man i de følgende Aar maaske vil faae 7—800,000 eller 8—900,000 istedetfor 6—700,000 Rbd. o. s. v. Men jeg vil iøvrigt ikke engang sige, at jeg er af den Anfuselse, at man vil føle sig stuset i saa høi Grad, og at Indtægterne ville gaae saameget ned under det Berægnede; denne Erfaring har man ikke gjort i Kjøbenhavn, hvor der dog, for at jeg skal gjentage det, er ulige større Vanskeligheder ved at begynde med en Indkomstskat, end det vil findes at være Tilfældet udenfor Kjøbenhavn. — Endnu være det mig tilladt at berøre et Punkt, som ogsaa har været under Omhandling i det andet Thing, skjøndt det ikke har været Gjenstand for et formeligt stillet Forslag. Ogsaa i den Henseende kan jeg gaae tilbage til, hvad jeg i Aarene 1850—51 udtalte. Jeg vedkjender mig først og fremmest at være en Tilhænger af Indkomstskatten og tillige at være det af en Formue- og Indkomstskat. Jeg anseer denne Bestatningsmaade for at være retfærdig, jeg anseer den for billig, jeg anseer den for rigtig, og jeg troer, at det tilsidst vil findes at være nødvendigt at beskaffe den Indtægt, som hidrører fra Formue højere end den Indtægt, som hidrører fra andre Rilder; men, ligesom jeg i 1850—51 som Finantsminister veg tilbage af Grunde, som jeg dengang fremførte, fra strax at stille noget Forslag i denne Retning, vil jeg ogsaa nu indstændigt tilraade, at vi ikke complicere, vanskeliggjøre denne Ifoveien noksom vanskelige Sag ved nu at gjøre et saadant Forsøg. Vi kunne altid komme tilbage derpaa; naar vi have faaet Indkomstskatten ogsaa udenfor Kjøbenhavn, og den befinder sig paa et saa correct Standpunkt, som den allerede for Dieblisset indtager i Kjøbenhavn, da kunne vi komme til at gjøre Forandringer, hvorved den Indtægt, der hidrører fra Formue, eller, om man vil, selve Formuen directe beskattes ved Siden af den øvrige Indkomst.

Sage: Folkethinget har allerede ved en tagen Beslutning erkjendt Nødvendigheden af, at der reises overordentlige Midler for Finantserne. Jeg forstod ikke den ærede sidste Taler, der selv har været Medlem af Finantsudvalget og har underskrevet den Betænkning, der er forelagt Thinget, og som ikke har mødt Modsigelse fra et eneste Medlem i Salen. Denne Betænkning gaaer jo ud fra, at der maa reises en Million paa overordentlig Maade. Det ærede Medlem har selv endogsaa, saavidt jeg erindrer, vedigeret Forslag, der forudsatte, at denne Million skulde bættes ved en Indkomstskat. Jeg forstaaer da ikke, hvorledes han nu kan sige, at, naar han ikke kan faae Indkomstskatten, som han ønsker den, vil han slet ikke stemme for dens Indførelse. Jeg føler mig bunden, ikke blot som Medlem af Finantsudvalget, men ogsaa som Medlem af Thinget, der har vedtaget Finantsloven paa Grundlag af, at der reises overordentlige Midler paa idetmindste een Million, til at stemme for det Forslag, som Finantsministeren har indbragt i det andet Thing, og som nu er kommet til os. Man har i det andet Thing fra en enkelt Side givet et overordentligt lyst Billede af vor Finantstilstand, og det har vistnok rundt omkring i Landet vaakt lysende Forhaabninger om, at dette Forslag om en Indkomstskat skulde blive lagt hen, og fra mange Sider har man priist det Foredrag, som løb fra dette Medlems Side, i hvilket der navnlig blev henbist til den umaadelige Reservecfond, som Danmark har; denne Reservecfond paa 57 Millioner Rigsdaler, der, naar den sandtes med sit Forholdstal i andre større Lande, kom til at staae som en utrolig Sum. Man har dog været for haard mod den ærede Finantsminister, og jeg vil tilstaae, at jeg var forbauset over hans overordentlige Godmodighed, da han skulde bide lidt fra sig, at han lod disse Paastaaender staae. Jeg skal naturligviis ikke komme vidtløftigt ind derpaa, men jeg vil dog pege paa et Par Momenter, der maaske kunne have Betydning for de ærede Medlemmer. Man siger f. Ex., at Reserveconden har 29 Millioner, som vi skulle have fra Hertugdømmerne. Med dem hænger det, som bekendt, saaledes sammen: Vi miste $\frac{2}{5}$ af vort Land og tabe en meget betydelig